Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

maxime ꝛs ꝑ fide & ñ ꝑ ratiocinationes ꝑficere st. Et quom
hoc ostendit. dic michi. Manifestũ est inquit. quia ex ñ existan
ub; quę sunt deus efficit. ex non apparentib; apparen
tia. ex ñ subsistentib⁹ subsistentia. Et unde hoc. Qua &
uerbo hęc fecit. ratiocinatio quidẽ in hoc nichil nobis suf
fragat. s; & contrariũ apparentib⁹ apparentia puta ee
facta, Prꝑ ea maxime phylosophi nichil dicunt ex nul
lis existantib⁹ ee animales existentes & nichil fide percipien
tes. Reprehendunt etiã ipsi. qd quando magnũ a
liquid & ualidũ dixerunt: fide dicunt percipiendũ.
uelut quod ds sine initio dicit & ingenitus. Racion
atio quippe huic rei ñ suffragat. s; econtrario se habet. Amen
de nunc in multa uanitate ex. dñ sine initio dicunt. &
ex nullis existantib⁹. Multũ autẽ hoc mirabile est. quã dicere
qua ex nullis existantib⁹ q̃s deus fecit. Nã dicere sine
principio ee deus. qa ingenitus. qa neq; a se ipso. neq; ab alio
genitus ee. amplius ee hesitabile quamũ ad ratiocinatio
nẽ attinet. q dicere. ex nullis existantib; ds fecit que s.
Hic enim multa credibilia s. hoc est qa fecit aliqs. qa initiũ
habuit qd factũ est. Ille autẽ ingenitus sponte neq; initiũ
habuit. neq; temp⁹. Nonne magis hec fide indigent dic
michi. S; ñ posuit hoc quod multo erat amplius. s; econtra
fide habenti inquit. qua deus hęc fecit. Ratiocinatio
ñ suffragat. aliqs quando hęc fiebant ñ ad erat. Vñ g certũ
est. Manifestũ e qd fidei res sit. Fide intelligimus inq.
ꝑfecta esse secula uerbo dei. Qua fide. qua ex ñ appa